

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **O. K.**, zastoupené Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28.1.2016 sp. zn. DSH/177/2016/Blá, č.j. MSK 117868/2015, o **dopravním přestupku**,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy ze dne 28.1.2016 č.j. MSK 117868/2015, sp. zn. DSH/117/2016/Blá se **z r u š u j e** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náklady řízení **ve výši 11.228,- Kč** k rukám advokáta Mgr. Jaroslava Topola do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 24.3.2016 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28.1.2016 č.j. MSK 117868/2015, sp. zn. DSH/177/2016/Blá, jímž jako nepřijatelné bylo zamítnuto odvolání T. L., nar.X, trvale bytem T. 186, S. P. proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 7.8.2015 č.j. MMOP 91237/2015, kterým byla žalobkyně O. K. uznána vinna z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm.

f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně dne 21.8.2015 prostřednictvím svého zástupce odvolání, jehož přílohou byl pouhý sken plné moci žalobkyně. Správní orgán tuto plnou moc vyhodnotil jako nedostačující k prokázání zmocnění. Správní orgán I. stupně vydal usnesení, kterým žádost o nahlédnutí do spisu zamítl s odůvodněním, že prostá kopie plné moci zaslána e-mailem k prokázání zastoupení nepostačuje. Dalším usnesením správní orgán I. stupně stanovil zástupci lhůtu k doplnění originálu plné moci. Žalobkyně k požadavku o zaslání originálu plné moci namítá, že správnímu orgánu k prokázání zmocnění měla postačovat kopie plné moci. Žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 171/2014-26 ze dne 17.10.2014, dle kterého správní řád na žádném místě nestanoví povinnost, aby písemná plná moc byla správnímu orgánu předložena v originálu nebo ověřené kopii. Samotné podání plné moci jako prosté kopie (skenu) je dostatečné k prokázání zastoupení. Správní orgán v odůvodnění usnesení neuvedl žádnou relevantní pochybnost, která by zpochybňovala existenci samotného zmocnění, a která by odůvodňovala nutnost předložit plnou moc v originále. Žalobkyně má dále za to, že ačkoli měl správní orgán pochybnosti o zástupci a o tom, zda mu žalobkyně skutečně udělila plnou moc, vyzval k doplnění originálu plné moci pouze zástupce, o jehož oprávnění měl pochyby, a nikoli přímo žalobkyni, v jejímž zájmu bylo odvolání podáno a v této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.11.2015 č.j. 1 As 100/2015-57: „*K otázce formy plné moci postačující k prokázání zastoupení Nejvyšší správní soud uzavírá, že kopie plné moci je zásadně dostatečná. Má-li pak o existenci zmocnění správní orgán důvodné pochybnosti, je na místě vyzvat (údajného) zmocněnce k doložení originálu plné moci. Za situace, že zmocněnec nepostaví otázku zastoupení najisto, nelze bez dalšího pokračovat v řízení, ale je nutné vyzvat k prokázání existence zmocnění také zmocnitele, jenž je jediný s to udělení plné moci potvrdit nebo vyvrátit.*“

Žalovaný namítal, že žalobkyně není k podání žaloby aktivně legitimována. Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 28.1.2016 č.j. MSK 117868/2015, bylo totiž jako nepřipustné zamítnuto odvolání, které podal T. L., účastníkem odvolacího řízení byla tedy pouze tato osoba, které také bylo napadené rozhodnutí žalovaného doručeno, a nikoli žalobkyně. Žalobkyně odvolání proti tomuto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nepodala, nevyčerpala tedy řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Dle žalovaného je žaloba ze shora uvedených důvodů nepřipustná. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu odmítl.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 28.1.2016 sp. zn. DSH/177/2016/Blá, č.j. MSK 117868/2015, jakož i z připojeného správního spisu téhož čísla jednacího a z připojeného správního spisu Magistrátu města Opavy sp. zn. 16461/2015/DOPR a dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně přitom krajský soud vycházel z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1,2 s.ř.s.).

Z obsahu shora uvedených připojených správních spisů žalovaného a správního orgánu I. stupně krajský soud zjistil následující skutečnosti:

- z úředního záznamu Policie ČR, dopravního inspektorátu v Opavě ze dne 14.6.2015, vyhotoveného prap. T. B., že dne 14.6.2015 ve Slavkově na ulici

Olomoucké vykonávali společně s pprap. L. S. kontrolu ve služebním vozidle Škoda Fabia combi v civilním provedení s radarem Ramer 7CCD nad dodržováním nejvyšší dovolené rychlosti projíždějících vozidel, a to ve směru jízdy od Litultovic na Opavu, kde je dovolená nejvyšší rychlost 50 km/hod. V čase 14:49:19 bylo výše uvedeným měřícím a záznamovým zařízením zachyceno a změřeno osobní motorové vozidlo Audi A4 Avant, šedé barvy, RZ X, které jelo rychlostí 111 km/hod, po odečtu tolerance -4 km/hod stanovené výrobcem, byla výsledná rychlost vozidla 107 km/hod. Předmětné vozidlo bylo zastaveno a kontrolou předložených dokladů bylo spolehlivě zjištěno, že se jedná o žalobkyni. Bylo s ní na místě sepsáno Oznámení o dopravním přestupku, na které se nevyjádřila, a které bezdůvodně odmítla podepsat;

- dne 22.6.2015 vydal Magistrát města Opavy, odbor dopravy oznámení o zahájení řízení o přestupku a nařízení ústního jednání, které si žalobkyně osobně převzala dne 1.7.2015. Z oznámení o zahájení řízení o přestupku vyplývá, že správní orgán I. stupně nařídil ve věci ústní jednání na den 13.7.2015 ve 8:30 hod;
- z protokolu z ústního jednání o přestupku ze dne 13.7.2015, že dne 13.7.2015 neproběhlo ústní jednání, neboť žalobkyně telefonicky sdělila, že byla přesvědčena, že ústní jednání je nařízeno až na den 15.7.2015, kdy 13.7.2015 v zaměstnání po dovolené zjistila, že ústní jednání je nařízeno na 13.7.2015. Požádala o konání ústního jednání v náhradním termínu, kdy byl se žalobkyní telefonicky dohodnut náhradní termín na den 15.7.2015 na 13:00 hod;
- z doplňku k ústnímu jednání ze dne 15.7.2015, vzhledem k tomu, že se žalobkyně k ústnímu jednání nedostavila na dohodnutý náhradní termín, byla žalobkyně dne 15.7.2015 telefonicky kontaktována, přičemž uvedla, že se k ústnímu jednání nedostaví, neboť údajně dala plnou moc k zastupování určitému panu L.;
- dne 15.7.2015 nařídil Magistrát města Opavy, odbor dopravy ústní jednání, které si žalobkyně osobně převzala dne 21.7.2015. Z oznámení o nařízení ústního jednání vyplývá, že správní orgán I. stupně nařídil ve věci ústní jednání na den 6.8.2015 v 8:30 hod;
- z protokolu z ústního jednání o přestupku ze dne 6.8.2015, kdy správní orgán I. stupně projednal přestupek žalobkyně v její nepřítomnosti a konstatoval, že si žalobkyně zmocněnce nezvolila;
- dne 7.8.2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku, ve kterém uznal žalobkyni vinnou ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, proti kterému žalobkyně prostřednictvím svého zmocněnce T. L. podala dne 21.8.2015 odvolání;
- z průvodky elektronického podání a protokolu o přijetí elektronického podání a o výsledcích kontroly digitálních podpisů, že T. L. podal elektronicky podání, jehož přílohou je plná moc, kterou ho žalobkyně zmocňuje k zastupování v uvedené věci;

- z protokolu ze dne 24.8.2015, že se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil T. L., který požádal o nahlédnutí do spisu. Dále T. L. uvedl, že potvrzuje podání – odvolání ve věci přestupku žalobkyně, které zaslal 21.8.2015 elektronicky;
- dne 24.8.2015 vydal správní orgán I. stupně usnesení, ve kterém uvedl, že právo nahlížet do spisu, které T. L. uplatnil, se odpírá. V předmětném usnesení správní orgán I. stupně uvedl, že T. L. není účastníkem řízení, součástí spisu není plná moc, kde by ho žalobkyně zmocnila k zastupování v uvedené věci. Správnímu orgánu sice došlo podání v uvedené věci, toto však obsahuje pouze kopii plné moci, bez uznávaného elektronického podpisu zmocnitele. Pan T. L. rovněž osobně na dotaz nedoložil originál plné moci;
- z usnesení ze dne 24.8.2015, že správní orgán I. stupně stanovil T. L. lhůtu 5 dnů k doplnění podání – plné moci ze dne 14.7.2015 a v případě splnění povinnosti (doplnění podání – plné moci) stanovil lhůtu 5 dnů k doplnění podání – odvolání podané dne 21.8.2015;
- o odvolání podaném dne 21.8.2015 rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím dne 28.1.2016.

Podle ust. § 33 odst. 1 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.

Spornou v tomto řízení byla otázka udělení plné moci žalobkyní T. L., která byla žalovanému správnímu orgánu doručena s podaným odvoláním. Zásadní žalobní námitkou žalobkyně bylo to, že správnímu orgánu k prokázání zmocnění měla postačovat kopie plné moci. K prokázání oprávnění zmocněnce zastupovat ve správním řízení účastníka stačí plná moc předložená v prosté kopii, pokud správní orgán nemá na základě konkrétních okolností případu pochybnosti, zda plná moc byla účastníkem řízení skutečně udělena. Podstatnou náležitostí udělené plné moci musí být uvedení toho, v jakém rozsahu je ve smyslu ust. § 33 odst. 2 správního řádu zmocnění udělováno, uvedení osoby, která je k zastupování účastníka řízení zmocněna, podpis zmocnitele a datum jejího udělení, aby nebylo pochyb, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn činit úkony za zastoupeného. Nutno dodat, že veškeré tyto náležitosti plné moci ze dne 14.7.2015 udělené žalobkyní T. L. splňuje. Splňovala-li tedy tato plná moc veškeré potřebné náležitosti, nebyla podle názoru krajského soudu nutná výzva správního orgánu, aby zmocněná osoba, tj. T. L. doplnil podání v souladu s ust. § 37 odst. 2, 4 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád o originální podpis žalobkyně. Pokud tedy zmocněnec T. L. s podaným odvoláním, které dne 24.8.2015 osobně správnímu orgánu potvrdil, proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně předložil správnímu orgánu plnou moc udělenou žalobkyní, která měla veškeré potřebné náležitosti, pak bylo pro nastoupení účinku takového zmocnění dostatečné, že naskenovaná kopie této plné moci byla předložena správnímu orgánu ve správním řízení, k němuž se tato plná moc vztahovala. V rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 4As 171/2014-26 se k tomu dále uvádí, že „absence originálu plné moci ve správním řízení není vadou řízení, pro kterou by bylo neúčinné nejen právní jednání učiněné v řízení zmocněncem, ale také doručování písemností ze strany správních orgánů tomuto zmocněnci, pokud tato plná moc vykazuje v konkrétní věci potřebné náležitosti, tedy zejména obsahuje srozumitelně a určitě vymezený rozsah zmocnění a uvedení konkrétní osoby zmocněnce, podpis zmocnitele a datum vystavení. Teprve vyvstanou-li pochybnosti, zda předložená

kopie plné moci skutečně prokazuje oprávnění zmocněnce jednat za účastníka, je na místě, aby správní orgán vyzval tohoto účastníka k doložení jejího originálu“. Protože plná moc udělená žalobkyní T. L. tyto pochybnosti nevyvolává, nebylo na místě, aby správní orgán vyzýval, ať už žalobkyni nebo T. L. k doplnění plné moci o originální podpis žalobkyně. Navíc jsou zarážející pochybnosti správního orgánu o zastupování žalobkyně, když správní orgán uvedl, že ani z úkonů žalobkyně není patrné, že by T. L. plnou moc k zastupování udělila, přičemž dne 15.7.2015 (byť telefonicky) byla kontaktována pracovníkem správního orgánu, kterému sdělila, že dala plnou moc k zastupování panu L. Krajský soud podotýká, že nemůže ani souhlasit s tvrzením žalovaného, že podpis žalobkyně na zaslaném skenu plné moci neodpovídá z laického pohledu ani jednomu z podpisů žalobkyně na doručenkách k písemnostem jí zaslaných správním orgánem.

Se zřetelem k výše uvedenému trpí rozhodnutí žalovaného vadou řízení, neboť plná moc byla ve správním řízení ve věci přestupku žalobkyně řádně doložena, tudíž odvolání proti správnímu orgánu prvního stupně bylo podáno osobou, která k tomu byla zmocněna. Krajský soud shledal proto žalobu jako důvodnou, a proto tímto rozsudkem v souladu s ust. 78 odst. 1 soudního řádu správního rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

V souladu s ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního rozhodl krajský soud ve věci bez jednání se souhlasem účastníků řízení.

Podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, je žalovaný zavázán zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 11.228,- Kč představující náklady právního zastoupení žalobkyně advokátem v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3.100,- Kč a dvou režijních paušálů po 300,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění. Celková částka náhrady nákladů řízení činí 6.800,- Kč a s připočtením 21% daně z přidané hodnoty, tj. 1.428,- Kč a dále 3.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu činí celkem 11.228,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 6. září 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce